

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr.
Een blad afzonderlijk 15 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 22 DECEMBER.

De Kamer.

Alvorens tot den 12 januarij in vakantie te gaan, heeft de Kamer eergisteren eenige kredieten gestemd en een paar wets ontwerpen aangenomen.

De commissie, gelast om den Koning, de Koningin en de koninklijke familie, ter gelegenheid van nieuwwjaar, namens de Kamer te gaan gelukwenschen, is als volgt samengesteld: MM. Dolez, Anspach, De Coninck, de Macar, de Moor, d'Elhougne, d'Hane-Steenhuysse, de Thuin, Sabatier, Orts en Van Wambeke.

In geval III. MM. op nieuwwjaarsdag niet zouden ontvangen, zal de voorzitter aan onze soevereinen den heilwensch der Kamer per brief overmaken.

Brievenpost.

Het bestuur van den brievenpost gelooft het publiek te moeten herinneren, dat de wet van 29 april laatst, op straf eener boete van 26 tot 500 fr., verbiedt:

1° Van in brieven of in alle andere briefwisselingen: geld, zilver, juwelen of andere kostbare voorwerpen te steken.

2° Van in brieven voor het binnenland waardijen aan drager te steken, ten ware men die onderwierpe aan de formaliteit van het *charge-ment*, met de verklaring dier waardijen en er het recht van betaalde.

De wet zondert van dit laatste verbod maar uit de waardijen in papier, die de som van 5 fr. niet overtreffen en de postmandaten.

De talrijke overtredingen, sedert het in voege brengen dier wet vastgesteld, geven te kennen dat zij maar onvolledig door het publiek begrepen is. Het bestuur heeft zich tot op heden onthouden van vervolgingen in te spannen, doch het gelooft te moeten verwittigen, dat het voortaan de overtreders aan het gerecht zal moeten aanklagen.

M. Van Ormelingen van Tongeren, kapelaan te Petit-Rechain, is kapelaan benoemd te Bilsen.

Men schrijft uit Luik, 20 december:
Te Luik hebben de vlaamsche studenten der Hoogeschool zich in een maatschappij vereenigd, die tot doel moet hebben het beoefenen der moedertaal, en zich ook voorstelt eerlang volksvoordrachten te geven voor de talrijke vlaamsche werkheden die te Luik woonachtig zijn.

Men schrijft uit Antwerpen:
Een inwoner der 1° wijk, welke van tijd tot tijd teekens van krankzinnigheid geeft was gisteren namiddag aan de Werf, maakte een daar liggend bootje los, nam de twee riemen en vaarde naar het midden der rivier, alwaar hij de riemen in het kleine vaartuig plaaste en zich op zijnen rug legde, latende het bootje op Gods genade met de tij voortdrijven, toen hij venkspas opgemerkt werd door de bemanning van een der op de reede liggende schepen. Deze, bestaande uit verscheidene zwarte mannen, welke zeer verwonderd waren den krankzinnige op zijnen rug te zien liggen en denkende dat de man dood was, sprongen oogenblikkelijk in een klein vaartuig en roeiden het drijvend bootje achterna.
Maar bij het naderen, sprong de krankzinnige in eens op, en vol schrik riep hij uit: *De duivelen komen naar mij!* en liet zich over boord vallen. Gelukkiglijk hebben de zwarte mannen hem bijna oogenblikkelijk gered en aan wal gebracht.

Eenige menschen hebben den ongelukkigen krankzinnige, die doornat was, terug naar zijne woning gebracht, alwaar hij oogenblikkelijk verzorgd werd.

Een andere krankzinnige die gisteren namiddag aan al de personen die hij tegenkwam, naar zijn peerd vroeg en zelfs de koetsiers en voerheden tegenhield, zeggende dat het zijn peerd was hetwelk in hunnen wagen of rijtuig was gespannen, is door de politie naar het zinnelooshuis gebracht. Men heeft de grootste moeite der wereld gehad, om dezen ongelukkige weg te brengen, want hij was zeer sterk, en wierp de politie-agenten van den eenen kant naar den andere.

De nieuwe kerk, welke men te Linière bouwde, is dezer dagen met een schrikkelijk gedruisch ingestort. De werklieden hadden juist hun werk hervat en M. Dumon, schepene der gemeente, stond in hun midden. Eensklaps begon een pilaar, op welk het gebouw grootendeels rustte, over te hellen, de stellingen begon-

nen te waggelen, de muren en een deel van het werkvolk met het dak stortten naar beneden. De ongelukkige schepene lag onder de puinen begraven, met het hoofd gansch verbrijzeld. Vier werkheden zijn insgelijks sterk gewond.

Men leest het volgende in een blad van Brussel, dat wij ten titel van inlichting over nemen:

Sedert de crisis die op het einde van oktober, eene levendige onrust had veroorzaakt, en gelukkiglijk slechts een paar dagen duurde, heeft de prins zijne kamer niet verlaten. Hij betreft op het kasteel van Laeken, de twee groote, benedenkamers, die het bijzonder appartement waren van wijlen Leopold I, waarbij men den grooten salon heeft gevoegd, aan welken men den naam van blauwen salon heeft gegeven.

De onophoudende vorderingen van de waterzucht, welke de genesheeren bestrijden bij middel van afspijningen, veroorzaken den jongen zieke veelvuldige en pijnlijke benauwdheid. Om hem te verlichten vermuwt men zes maal daags de lucht van zijn appartement, door de deuren en vensters te openen, terwijl een vuur eene zachte warmte onderhoudt en men in eene andere kamer het bed rolt dat hij niet meer verlaat. De onderdeelen van het lichaam en de linker zijde zijn alrijd zeer gezwollen; het ongelukkig kind kan slechts zijden kleederen verdragen van zeer licht weefsel, en zijn bed, gestadig nat gemaakt door het water dat uit de openingen der afspijping vloeit, wordt verward bij middel van kleine zakjes gevuld met leet zand. Bij elke afspijping ziet men merklijk het gewel van het lichaam verminderen. Op het einde der verledene week hebben de genesheeren het noodig geoordeeld de operatie alle twee dagen te vernieuwen, om hem de borst te verlichten.

De eetlust van den prins is altijd uitmuntend en het zeer zelfstandig voedsel dat hij neemt, ondersteunt hem zeer wel. Hij verteert gemakkelijk het sterkste vleesch en verdraagt de sterkste wijnen. Sedert eenige dagen neemt hij Malt beer. En dit alles is het gemakkelijk op te maken, dat de geruchten van eene reis in het zuiden, die men in de fransche dagbladen heeft verspreid, van allen grond ontbloot zijn.

Men begrijpt, dat de jonge prins, te midden der lange en hevige smarten welke hij verdoort, die liefdadige oogenblikheid heeft verloren die het onderscheidend karakter was van zijne zoo gelukkige natuur. Het spleen heeft zich eindelijk van hem meester gemaakt en om hem te vermaken hebben de personen zijner omgeving hunnen toevlucht genomen tot allerlei uitvindingen. Over eenige dagen had hij zijn vermaak met de spelen van jonge katten, die men had gebracht. Thans houdt hij zich bezig met allerlei vogels, die hem uit den dierentuin van Antwerpen worden gezonden. Het zien hunner levendige kleuren en hun vrolijk gezang, verstrooit hem en doet hem dikwijls zijne smarten vergeten.

Men schrijft uit Helder, 20 december:
In de nieuwe kerk alhier heeft dezer dagen een matroos der marine gelogerd. Onder eene bank liggende te slapen, is hij door den koster eindelijk opgemerkt; hij had daar een paar dagen en nachten heel rustig doorgebracht.
De beweging die de katholieke jeugd van België en Holland naar Rome lokt, blijft voortduren. De aanvellingen op elke veertien dagen (den eersten en den dertien donderdag van elke maand) laten aan de komiteeten toe de keerten aan te vullen die het verloop van dienstdag gedurig in het zouaven-korps maakt 25 jongelingen waarvan 17 Hollanders en 8 Belgen, zijn donderdag uit Brussel vertrokken onder het geleide van M. Mévis, sergeant der pauselijke zouaven die eene maand verlof in België was komen doorbrengen. M. Nault, leerling der Universiteit van Leuven, was onderoverste van dit konvooi.

Onder deze vrijwilligers bevond zich een jongeling wiens geschiedenis verdient aangehaald te worden. Hij heet K. L. De Kiere, van Rousselaere. Zijn broeder is missionaris in Ysland. De jonge De Kiere heeft sedert vier jaren bij zijnen broeder de benoeming van koster uitgeoefend en met hem al de ontberingen onderstaan die zich de apostels van het Evangelie opleggen, om de arme christenen dezer streken te onderwijzen.

Elk jaar heeft hij meer dan zes maanden onder den sneeuw doorgebracht. Om van zijne vermoedissen wat uit te rusten had de jonge koster den oorlog aan zijnen broeder gevraagd om voor den Heiligen Vader te mogen gaan strijden. Hij bekwam een verlof van 2 jaren; maar voor zijn vertrek, is een andere Vlaming zijne nedrige bediening gaan overnemen en hij zal er blijven tot dat de nieuwe zouaf van Rome terugkomt en zijne dienst hernemt.
Op het oogenblik van het vertrek voegden

zich bij deze afdeling pauselijke vrijwilligers twee strijders van Mentana, die haastig waren om eene nieuwe verbintenis aan te gaan en nog onder het vaandel te dienen die hem tot dan roemrijksten zegepraal heeft geleid.

Eene hoeris, welke haren hond niet had aangegeven, werd in de boete geslagen. Zij begaf zich bij den bediende der belastingen om wat afslag der boete te bekomen. Men zond haar van Herodes naar Pilatus, totdat zij zich eeddelijk bij den controleur bevond. Daar gekomen zijde sprak zij hem in zeer voege aan: «man-heere, zijde gij den euvreste van de honden? Ge moet wete, ik heb het wijf van dien hond, da daar lest in de boete geslagen is»

In de vorige week hebben te Londen plaats gehad 1486 sterfgevallen en 2183 geboorten.

Buitenlandsch nieuws.

Frankrijk.

Paris, den 18 december.

HET NIEUWE MINISTERIE.

De dagbladen hebben gisteren, de verandering van het Ministerie medegedeeld.

La Patrie zegt heden dat de verandering beteekent: eenheid van bestuur in 't binnenland en vreedelievende staatkunde in 't buitenland.

De heer Gressier, de nieuwe minister van landbouw, handel en openbare werken, heeft heden reeds zijnen eed in 's Keizers handen afgelegd, zoo ook de heer de la Vallette, minister der buitenlandsche zaken.

Naar men zegt, zal de heer Pinard, de afgetreden minister der binnenlandsche zaken, tot eene hooge rechtsbediening verheven worden.

La Presse kondigt heden een zeer uitgebreid hoofdartikel af over het nieuwe Ministerie, waarin de politieke beteekenissen der kabinetswijziging worden opgespoord.

De minister der binnenlandsche zaken wordt vervangen daags voor de algemeene kiezingen; bededt dit eene verandering in het regeeringsstelsel bij de kiezingen?

De minister der buitenlandsche zaken wordt vervangen op den oogenblik dat een gevaarlijke crisis in den Oosten uitbreekt; beteekent dit eene verandering in de fransche politiek opzichten den Oosten?

Wie weet dit, of zal het weten? vraagt *La Presse*. Wie heeft hier 't recht zulks te vragen? Misschien zal, na eene maand tijdsverloop, het een of ander lid der Kamer, onder den vorm van interpellatiën, eenige ophelderingen deswege durven vragen; doch men is niet zeker alsdan nog meer te weten dan nu.

De feiten bewijzen nu nogmaals, dat eene groote verandering in de staatkunde van Frankrijk plaats kan hebben, zonder dat de burgers dezelve voorzien of de bewegredens ervan kennen; zonder dat de vertegenwoordigers des lands er 't minste van weten of begrijpen...

De markies de Moustier, oud-gezant te Constantinopel, was een gekend en vurig aanhanger der onschendbaarheid van het Turksche rijk; hij heeft steeds het gezag en de rechten des Sultans krachtig verdedigd. Is hij nu van een ander gedacht, of wellicht te yverig daarvoor geworden? In het laatste geval vindt men de keus van den heer de la Vallette geheel natuurlijk.

Prusen neemt thans een politisch standpunt tusschen de Westermogendheden, welke het beschouwt als te veel voor Turkije geneegen, en Rusland, welks liefde geheel en al voor Griekenland is. Bewonderaar der pruisische politiek, en goed gezien bij den heer van Bismark, sinds den beruchten zendbrief van september 1866, zal de heer de la Valette zich gemakkelijk met Prusen verstaan op eene regeling der Grieksche zaken, welke beletten zal dat de betrekkingen tusschen Frankrijk en Rusland te veel verkoelen.

Maar, vragen sommigen — Zal Rusland in de benoeming van den ouden tegenstrever van prins Menschikoff, bij de questie over de Heilige plaatsen, iets anders zien dan een middel om het Oostersche vraagstuk nog meer te verbitteren en daaruit eene algemeene worsteling te zien ontstaan, door dewelke Frankrijk, met de medewerking van Engeland en Oostenrijk, zijn evenwicht van 1856 zal trachten te herwinnen?

Gij zijt er niet — antwoorden de raffinés, die de kaarten van onder willen kennen. De heer de la Valette heeft, in de maand september 1867, vrijwillig en inwêrwil van 's Keizers aandrang, het ministerie der binnenlandsche zaken verlaten, omdat hij in de Weigevende Kamers de tribunen niet wilde beklommen ter beantwoording der interpellatiën. De Staatsminister Rouher zal der halve de besturende hoofdminister blijven, even als de heer van Bismark

in Berlijn en van Beust in Ooste rijk...

Dezelfde verschillende veranderingen worden gemaakt over de vervanging van den heer Pinard door den heer Forcade de la Roquette, en eenigen beweren dat de kabinetswijziging eene soort van meer vrijgevege politieke revolutie is.

« Alles wel onderzocht en overwogen — zegt *La Presse* — zien wij nu nogmaals dat wij zelve niet klaar genoeg zijn in eigene zaken... »

De *Union* bericht dat de ex-koningin Isabella, in een dezer dagen gehouden samenkomst harer raadsleden, op nieuw en ten stelligste heeft verklaard niet gezind te zijn om a ftaad te doen van haar recht op de Spaansche kroon, zooals door vrienden van haren neef, den kroonpretendent Don Carlos, werd gewenscht. Volgens hetzelfde blad is de kandidatuur van den hertog van Montpensier door drieën en verwachtte reis naar Cadix openlijk gesteld, maar tevens, zoo veel het voorloopig Bewind treft, afgewezen; immers hierop komt de uitnodiging om Spanje terstond weder te verlaten, in de daad neder.

Spanje.

Madrid, 18 december.

Men verzekert dat eene carlistische samenzwering ontdekt is in Navarre. Men heeft eenige aanbouwen bewerkstelligd.

De laatste opstand in Cadix was in de daad republikaansch; de eerste oorzaak er van was de ontwapening der vrijwilligers. De scheuring tusschen de republikaansche partij en het driemanschap van Madrid is nu volkomen.

Aan de groote spoorwegstatie zijn eergisteren verscheidene kassen met revolvers en geweren, in bestemming voor Andalusië, in 't beslag genomen. Drie kassen waren ingeklaard als bevattende chocolade en ijzerwaren.

Generaal Galdini is gisteren uit Florentie in deze hoofdstad aangekomen. De admiraal Mendez Nunez, de fameuze overwinnaar van Callao en Valparaiso, is insgelijks hier afgestapt.

DE OPROERLINGEN VAN CADIX.

Men schrijft uit Madrid, 18 december:
« Ribero, eerste burgermeester van Madrid, meldt in eene plakkaat, aan des hoeken der straten aangeplakt, dat de volontairen der vrijheid binnen eenige dagen volledig zullen uitgerust en gewapend zijn. »

Al de regimenten, welke tot de herstelling der rust in de stad Cadix bijgedragen hebben, zijn geropen om deel van het garnizoen der hoofdstad te maken. Het artillerie-korps, hetwelk het meest geleden heeft, telt 10 dooden en 46 gekwetsten, waaronder 7 officieren.

Een groot getal oproerlingen van Cadix zijn te Gibraltar aangekomen, dank aan de bescherming van den konsul der Vereenigde Staten. Hun voornaamste opperhoofd heeft in zijne eerste verklaring voor den krijgsraad gezegd, dat men de burgerlijke en militaire overheden op dezelfde bank moest doen plaats nemen. Men richt op dit oogenblik de bataillons vrijwilligers van Cadix op nieuw in, doch op eene wijze om de orde, de zedelijkheid en vooral den eigendom te vrijwaren. »

BUSKRUID-ONTPOFFING.

Eene depeche uit Madrid, 19 december, zegt het volgende:

« Gisteren avond heeft er op den zolder der soldaten kazerne eene ontploffing van 200 kilogrammen buskruid plaats gehad. »

« Die ramp wordt toegeschreven aan de onvoorzichtigheid van eenige kinderen, welke sedert eenige dagen het middel hadden gevonden, om op den zolder te geraken en er poeier te stelen. »

« Twee vier kinderen werden gedood, een ander zwaar en twee of drij, alsook twee soldaten lichtelijk gekwetst. »

Turkye.

GESCHIL TUSSEN TURKIJE EN GRIEKENLAND.

Florentie, 18 december.

De italiaansche korrespondentie zegt, dat het grieksche gouvernement een twee oorlogsvaartuigen het bevel heeft gezond, die naar Syra te begeven, ten einde de turksche vloot aan te manen die haven vrij te laten. Er waren insgelijks eene fransche fregat en een engelsch vaartuig naar die haven vertrokken. Eene russische korvet maakte toebereidsels om die schepen te volgen. Volgens latere tijdingen kruiste de turksche admiraal met vijf vaartuigen. In afwachting van bevelen uit Konstantinopel heeft hij de beide grieksche schepen te Syra laten binnenloopen.